

РЕШЕНИЕ

№ 2313

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3711** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на Д. Г. А. с настоящ адрес [населено място], обл. Х. ЕГН: [ЕГН], адрес за връзка обл. Х. 6424 [населено място], депозирана, чрез пълномощника ѝ по реда на чл. 32, т.2 от ГПК - М. Н. А. срещу Решение № Ж-195/13.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-04-02-258/19.12.2019 г. на Д. Г. А. срещу [фирма].

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на постановеното решение на КЕВР, тъй като то нарушава правото му на защита. Изложени са доводи, че за времето от 18.08.2017 г. до 22.09.2019 г., СТИ №[ЕИК] е отчело в повече количество потребена електроенергия и по този начин бил ощетен с това количество електрическа енергия. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. И.. Заявява, че поддържа жалбата, като излага доводи за нарушено право на потребител и неправилно начислена електрическа енергия. Претендира разноски по делото.

Отговорникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалните си представители юрк. Н., оспорва жалбата и молят съда за потвърждаване на

решението по съображения изложени в същото. Не претендира разноски.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована не се представлява и не е взела становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-04-02-258/19.12.2019 г., подадена от М. Н. А., в качеството му на пълномощник на Д. Г. А. срещу [фирма], депозирана в КЕВР. Предмет на жалбата е неправомерно изчислена електрическа енергия и извършена смяна на СТИ.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е изпратена на 19.11.2019 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност. Е. дружество е представило становище в КЕВР на 05.12.2019 г.

В становището е посочено, че жалбата се отнася до обект с ИТН 1605615, на адрес: [населено място], общ. Д., обл. Х.. Установено е, че клиент за посочения обект е господин Г. Л. М. с клиентски номер [ЕГН], а жалбоподателката Д. Г. А. е негов наследник. Посочено е, че не са спазени изискванията на чл. 8, т. 9 от ОУ на [фирма], съгласно които клиентът е бил длъжен да уведоми писмено дружеството в 30 (тридесет) дневен срок за всяка настъпила промяна на подадените от него данни и обстоятелства, отнасящи се, но неизчерпващи се с име, адрес, собственост на обекта, промяна предназначението на обекта (стопански/битов), наложени временни ограничения върху ползването на обекта, договори за отдаване под наем или учредени вещни права на ползване.

На 24.09.2019 г. била извършена проварка при която били демонтирали СТИ № 00670376 за последваща метрологична проверка. Съставен бил и Констативен протокол № 31113437326104249769 от 24.09.2019 г., подписан от свидетел. На 14.01.2020 г. електроразпределителното дружество е извършило проверка по повод подадената жалба в присъствието на М. А., като му е предоставено копие на протокола.

Във връзка с изложените възражения относно некоректен отчет на СТИ, [фирма] е представило справка на отчетените показания за ИТН 1605615 за периода от м. 01.2014 г. до м. 12.2019 г. Електромерът е отчитан редовно чрез оптична глава, с изключение на месец януари 2019 г. поради проблем с отварянето на ключалката на таблото (код 30). Отчетът за този месец е направен при следващото посещение на обекта. През месец август и месец октомври 2014 г., както и през месец юли 2015 г., е имало технически проблем при опит за автоматично сваляне на данните, като те са записани ръчно от отчетник (код 604).

В [фирма] не била налична информация за съгласуване поставянето на средство за контролно измерване в имота, съгласно изискването на чл. 2, ал. 2 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ).

На 10.02.2020 г. в Комисията постъпило писмо от А. с възражение срещу становището на електроразпределителното дружество по жалбата. В писмото няма представени нови факти и обстоятелства относно измерването на електрическата енергия и смяна на електромера.

По делото е представен доклад по реда на чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 10.03.2020 г. на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, видно от който е предложено на КЕВР административното производство образувано по жалбата на А. М. Р. да бъде прекратено на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратила административното производство.

На 13.03.2020 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административната преписка, образувана по жалба с вх. № Е-04-02-258/19.12.2019 г., подадена от г-н М. Н. А., в качеството му на пълномощник на Д. Г. А. и е взето атакуваното решение, обективиран впоследствие в решение № Ж-195/13.03.2020. – предмет на настоящото производство.

По делото като доказателства са приобщени, представените с жалбата и с административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-195/13.03.2020 г. е връчено на жалбоподателя на 25.03.2020 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Д. Г. А. е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че решение № Ж-195/13.03.2020 г. е постановено от компетентен държавен орган, в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59, ал.1 АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа – издател на акта. Решението е издадено с посочено правно основание – 22, ал.1 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейности в енергетиката.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Безспорно по делото е установено, че Д. Г. А. е битов клиент на [фирма] за обект с ИТН 1605615, на адрес: [населено място], общ. Д., обл. Х.. Мотивите, с които КЕВР е отхвърлила жалбата на Д. Г. А. е, че смяната на СТИ е в съответствие с изискванията на чл. 49, ал. 3 от ПИКЕЕ, както и, че начинът за извършване на контрол на търговското измерване може да бъде извършван съгласно изискванията на чл.2, ал.2 от ПИКЕЕ.

Редът и начинът за обслужване и проверка на измервателните системи е регламентиран в глава XIII. Правила за измерване на количеството електрическа енергия уреждат правомощията на операторите на съответните мрежи да извършват проверки на измервателните системи /чл. 45, ал. 1/, вкл. технически проверки /чл. 46, ал. 1/, да съставят констативни протоколи за проверките /чл. 49, ал. 1/, както и да коригира сметките на абонатите в резултат на извършените проверки /чл. 50 и сл./

Съгласно разпоредбата чл. 49 от ПИКЕЕ операторът на съответната мрежа извършва проверки на измервателните системи за съответствието им с изискванията на правилата, като при проверките съставя констативен протокол, който се подписва от представител на оператора на съответната мрежа и от клиента или негов представител. А в случай на отсъствие на клиента при съставянето на констативния протокол, както и при отказ от негова страна да го подпише, констативният протокол се подписва от представител на оператора и от един свидетел /чл. 49, ал. 3 ПИКЕЕ/. В процесния случай от доказателствата по делото правилно КЕВР е установила, че от страна на електроразпределителното дружества е спазено изискването на чл. 49 от ПИКЕЕ.

По делото не са ангажирани доказателства в обратна насока, поради което не следва да се приеме за основателен доводът на жалбоподателят, че констативен протокол за смяна на СТИ не е съставен.

Относно доводите на жалбоподателя за неправилно изчисление на ползвана електрическа енергия от СТИ с №[ЕИК], настоящия съдебен състав на съда, намира същите за неоснователни.

Обслужването на измервателните системи се извършва най-малко веднъж на три месеца и включва проверка на същите. В случай, че при проверката не са установени отклонения, неизправности и/или нерегламентирана намеса в измервателната система, в досието по чл. 33 се отразява това, датата на извършване на проверката и други данни във връзка с нея. В случай че при проверката са установени отклонения, неизправности и/или нерегламентирана намеса в измервателната система, се съставя констативен протокол по реда на чл. 49 от ПИКЕЕ.

В настоящия случай не се установява по делото да е налице неизправност на СТИ и за него да се приложими правилта на чл. 50, ал.4 от ПИКЕЕ. Последната норма гласи, че ако при проверка по реда на тези правила, извършвана от оператора на

електропреносната мрежа, се установи неправилно и/или неточно измерване и/или изчисляване на пренесените количества електрическа енергия, двете страни в констативния протокол по чл. 49, ал. 1 посочват и действително пренесените количества електрическа енергия, по периоди на действие на утвърдените от Комисията за енергийно и водно регулиране цени, на база техническите констатации и информацията за всички величини и събития, регистрирани от средствата за търговско измерване и спомагателните устройства и съобразно реда на чл. 39, ал. 4, като в тези случаи операторът преизчислява количествата електрическа енергия на ползвателя най-много до датата на последното документирано отчитане, което е прието от ползвателя без възражения.

Д. на жалбоподателят, че за времето от 18.08.2017 г. до 22.09.2019 г., новомонтираното СТИ №[ЕИК] е отчело консумирана електрическа енергия в повече от старият електромер и поради това е налице некоректен отчет, е недоказан в процеса от страна на жалбоподателят. По делото не са ангажирани доказателства в тази насока, а и представените такива измервания извършени от жалбоподателя на количеството потребена електрическа енергия нямат доказателствена стойност, тъй като не отговарят на изискванията нито на чл. 180 от ГПК, нито на чл. 181 от ГПК. Следва да се посочи, че последните се опровергават и от представените от заинтересованата страна по делото доказателства, от които е видно, че за периода от м.01.2014 г. до м. 12.2019 г. СТИ е отчитано редовно, с изключение на м. 08 и м. 09.2014 г., както и за м.01.2019 г. по посочените от [фирма] обстоятелства.

За пълнота следва да се посочи, че за жалбоподателят не се е възползвал и от възможността предвидена в чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 59, ал.1 от ПИКЕЕ за изграждане по негово искане на контролна измервателна система, ревизираща търговската.

Водим от горното съдът намира, че решението на КЕВР е законосъобразно, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, а материалния закон е приложен правилно. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено.

При този изход на спора право на разноски притежава ответника, но предвид липсата на искане в тази насока, съдът не следва да присъжда такива.

Воден от горното, Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. А. ЕГН: [ЕГН], депозирана, чрез пълномощника й М. Н. А. срещу Решение № Ж-195/13.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-04-02-258/19.12.2019 г. на Д. Г. А. срещу [фирма].

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

